

Sygn. akt IV KK 446/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **H. B.**

ukaranej z art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 lutego 2017 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na korzyść ukaranej

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II K ../15,

**1) uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k.
w zw. z art. 112 k.p.w. oraz w zw. z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. i w zw.
z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umarza postępowanie,**

2) obciąża Skarb Państwa kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt II K ../12, warunkowo umorzył postępowanie na okres 2 lat próby wobec H. B. oskarżonej o to, że w dniu 4 maja 2012 r. w miejscowości P. dokonała zaboru w celu

przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 400 zł na szkodę J. H., przyjmując, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi i wyczerpywał znamiona art. 278 § 3 k.k. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 3 lipca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r. Sąd podjął warunkowo umorzone postępowanie ze względu na to, że H. B. w okresie próby popełniła przestępstwo umyślne, za które została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII K .../14.

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II K .. /15, Sąd Rejonowy w S. uznał H. B. winną tego, że w dniu 4 maja 2012 r. w miejscowości P. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 400 złotych na szkodę J. H., to jest popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i skazał ją na karę miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 27 stycznia 2016 r.

Obecnie, kasację na korzyść skazanej złożył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Organ zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, a mianowicie art. 45 § 1 k.w. oraz art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., polegające na skazaniu H. B. za popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., pomimo negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że czyn przypisany H. B. w chwili orzekania stanowił wykroczenie (kwota 400 zł nie przekraczała $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia w dniu orzekania – art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 47 § 9 k.w. w zw. z art. 2 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1247 w zw. z

rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r., Dz. U., poz. 1385, które wynosiło 1850 zł), toteż przedawnienie karalności tego wykroczenia nastąpiło, stosownie do art. 45 § 1 k.w., po upływie dwóch lat od jego popełnienia, a więc w dniu 4 maja 2014 r. W tej sytuacji dalsze procedowanie po podjęciu postępowania warunkowo umorzonego i wydanie zaskarżonego kasacją wyroku stanowiło rażące naruszenie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., zakazującego prowadzenia postępowania, jeżeli nastąpiło przedawnienie orzekania. Taka sytuacja procesowa zaistniała w niniejszej sprawie. Skutkowało to koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania wobec H. B.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

kc